

Oponentský posudek bakalářské práce Stanislavy Kadlčkové Rozvoj adventismu ve světě a v českých zemích

Předložená práce, ač bakalářská, předčí v mnoha ohledech v poslední době předložené práce diplomové a doktorské: Práce je psána přiměřeným stylem a obecně pěkným jazykem. Hrubou chybu jsem v práci nenašel, ačkoli i u doktorandů jsou jich desítky, v interpunkci byla tuším jediná chyba. Práce je psána přehledně a srozumitelně, název odpovídá obsahu. Citovaná díla jsou psána česky, internetové zdroje jsou i v angličtině. Maličkost: Na doklad, že koncem šedesátých let bylo možno vydat některá díla, cituje autorka jejich edice z let 2000 a 2002. Podobná maličkost: Na s. 6 autorka říká, že třetí kapitola podává přehled o vývoji adventismu v ryze českém prostředí –míněno je v českých zemích s výrazným podílem německé a zřejmě i polské (slezské) menšiny a ovšem i na Slovensku.

Věcně se nám zdá být práce v pořádku (s odhlédnutím od některých tvrzení a hodnocení, týkajících se společenské situace, např. že odsun sudetských Němců byl realizací postupimských dohod).

Protože adventisté nebyli zatím našim badatelským zájmem (vyjma jedné vedené diplomové práce o perzekuci adventistů v padesátých letech) a teprve postupně se s jejich působením seznamujeme mimo jiné díky seminárním pracem našich adventistických studentů, požádali jsme o dobrozdání našeho studenta Bedřicha Jetelinu, který jeod roku 1991 kazatelem Církve adventistů sedmého dne, od roku 2000 do roku 2008 byl vedoucím oddělení komunikace Česko-Slovenské unie Církve adventistů sedmého dne a v současnosti je ředitelem Mediálního centra Česko-Slovenské unie Církve adventistů sedmého dne. Z jeho posudku vyjímáme:

- 1) Autorka prokazuje hluboký vhled do problematiky, už v úvodu dobře charakterizuje i debaty, která se v současném adventismu vedou.
- 2) Vychází z veškeré solidní literatury, která je v češtině k dispozici (Knight, Vojtišek) a používá rovněž mnoho citací současného mladého adventistického historika Piškuly, převážně publikované v církevním časopise Advent, který se zabývá mapováním období totality. Necituje žádného "pseudoodborníka" ani zavádějící fakta, kterých je zejména na internetu, ale i v tištěné podobě dostatek.
- 3) Při popisu historie nesklouzává k často obvyklým klišé o církvi adventistů, které se tradují zejména v konzervativních evangelikálních církvích, ale přísně se drží oficiálních textů a solidních historických pramenů.
- 4) Při popisu jednotlivých organizačních struktur církve (část 2.4.) si však myslím, že by stálo za to také stručně zmínit jejich kompetence, alespoň v hrubých rysech (například delegáti Generální konference přijímají Církevní řád, který je závazný pro celý svět, ale jeho aplikace - zejména pokud jde o kázeňské záležitosti - je ryze záležitostí sboru, nebo otázku pověřování kazatelů atd.). I když autorka v úvodu uvádí, že se nechce věnovat diskuzím o změně organizační struktury, myslím, že popis současných kompetencí církevních struktur nezaujatému čtenáři o církvi a jejím "myšlení" hodně prozradí.
- 5) Jako člověk seznámený s církevním pozadím jsem si po přečtení části 3.7. uvědomil, že pro vnějšího pozorovatele splývají pod hlavičkou "organizace založené českými adventisty"

organizace, které vznikly z iniciativy církve a jejího vedení (ADRA, Pathfinder) a mají speciální smlouvy s církví a organizace, které založili členové církve, církev s nimi v současné době spolupracuje, ale nemá na jejich chod žádný vliv (Maranatha, Country Life). To ale není problém této bakalářské práce, jako spíše problém komunikace CASD.

6) Celá práce je vyvážená a objektivní.

Tolik tedy z jeho posudku.

Práci hodnotíme jako mimořádně kvalitní a **doporučujeme ji k obhajobě.**

V Č. Budějovicích 17.1.MMIX

Doc. Jaroslav Vokoun, Th.D.